

Woke a kulturní válka proti Evropě, část 1.

Jane Kaufman, 5 března 2024

Co znamená slovo 'Woke'? Wikipedia říká, že je to přídavné jméno, odvozené z africko-anglické hovorové řeči a jeho význam je 'upozornění na rasové předsudky a diskriminaci', čímž jsou myšleny předsudky a diskriminace výhradně černochů. Někdy začátkem 2010tých let se k tomuto významu přidalo uvědomění o sociálních rozdílech, jako je rasová nespravedlnost, sexismus, upírání práv LGBT a podobné.

Slovo 'Woke' je rovněž používáno levicově smýšlejícími Američany k vyjádření politické identity, sociální spravedlnosti ve smyslu výsad bělochů a odškodnění černochů za otroctví.

To všechno se dá shrnout pod jeden název: ničím nepodložený rasismus vůči bělochům.

A jak se vyjádřil¹ americký spisovatel James Lindsay, v proslovu k evropskému Parlamentu v Bruselu, koncem března 2023, to všechno je v podstatě neo-Marxismus.

Lindsay svým proslovem naprosto všechny ohromil a nahrané video se přehnal internetem jako lavina. Je to totiž první důkladné vysvětlení světové situace a spojení jednotlivých ovlivňujících prvků dohromady. Z toho pak vystupuje zjevný plán, návod na podrobení světa a zavedení 'Nového světového řádu', což je ve své podstatě komunismus.

Začíná to s Woke. Woke bývá v Evropě popisováno jako snaha o – dalo by se říci – rovnoprávnost (equity) mezi lidmi. Význam tohoto slova ve smyslu veřejně politickém vyjádřil americký historik, profesor a spisovatel George Frederickson jako: 'řízená politická ekonomie, v níž jsou podíly upraveny tak, aby si občané byli rovni'.

To samozřejmě zní jako socialismus. Tam, kde jsou si všichni rovni, to je socialismus, nebo ještě lépe, komunismus. A Woke zde figuruje jako snaha o úpravu ekonomie tak, aby všechny podíly byly stejné pro všechny.

Takže rozdíl mezi ekonomickou rovnoprávností a socialismem je dán pouze druhem materiálu, který je rovnoprávně a spravedlivě rozdělován, neboli co je to, co tvoří ony spravedlivě rozdávané podíly.

Woke má charakteristiky, které jsou ve skutečnosti vzaty z čínského Maoismu, což je v podstatě Marxismus-Leninismus, s čínskými charakteristikami, jak řekl sám Mao.

Na bázi něčeho takového pak můžeme označit Woke za Marxismus, i když je to značně provokativní prohlášení. Kdybychom něco takového řekli veřejně, tak nás všichni budou přesvědčovat, že tomu tak není a budou velice zdoluhavě vysvětlovat proč tomu tak není. Budou říkat, že se jedná o ekonomii a přitom je to Marxismus. Budou se ohánět tvrzením, že Woke je čistě společenská a kulturní záležitost, což je zcela jiné než Marxismus a přitom to jiné není a je to pořád dál Marxismus!

Rozdělení na kategorie

K vysvětlení tohoto tvrzení je nutno použít biologii. V biologii máme na příklad různé druhy rostlin, nebo zvířat. A tyto všechny jsou seřazeny do skupin podle rodů. Na příklad, máme kočky, tygry, lvy, leopardy a to všechno jsou šelmy kočkovité. To je jejich rod, pod který všechny spadají.

Když vezmeme Marxismus jako shrnutí ideologických myšlenek, jako jakýsi politický rod, pak každý jiný druh Marxismu je jeho druh. Máme zde na příklad klasický ekonomický Marxismus, kulturní Marxismus, ale také radikální feminismus, Kritickou rasovou teorií (Critical Race Theory), homosexuální teorii a v Evropě je to post-koloniální teorie.

Tyto všechny směry jsou jaksi spojeny dohromady a ta logika za všemi je Marxismus. To všechno jsou druhy, nebo také odrůdy základního rodu, což je Marxismus.

Co tím myslí Marx

Marx a jeho myšlenky jsou skoro vždycky považovány za ekonomické ve své podstatě a to proto, že Marx často mluvil o ekonomii. Nakonec, i jeho kniha 'Kapitál' tomu napovídá a na první pohled tento názor potvrzuje. A přitom Marx vůbec neměl na mysli ekonomii, jak my ji známe. Když zapátráme hlouběji, tak zjistíme, že Marx propagoval 'převzetí výrobních prostředků, za účelem zavedení socialismu v jednotlivých národech a to v celém světě'.

Co je myšleno výrazem 'výrobní prostředky'? Někdo by v tom viděl továrny a stroje, které produkují různé výrobky. Někdo jiný by viděl zemědělské stroje a přitom žádný z nich by neměl pravdu. Ty výrobní prostředky jsou ve skutečnosti lidé.

Marx sám vysvětluje, co je na člověku zvláštní. Podle něho je člověk nedokonalý a o své nedokonalosti dobře ví. Je nedokonalý, protože zapomněl, co ve skutečnosti je, že je sociální tvor. Podle Marxe je člověk ve svém srdci socialista, aniž by si to uvědomoval. Ten důvod, proč si to neuvědomuje jsou ekonomické podmínky, které fungují nejen jako výrobní prostředky ekonomie, ale také jako výrobní prostředky konstrukce, nebo výroby člověka samotného. Takže člověk je výtvar společnosti (society) a hlavně pak je výtvar historie.

Jak je historie vytvářena? Historii tvoří člověk, který se věnuje hlavní lidské činnosti a to je činnost ekonomická. Ekonomická činnost nevytváří pouze produkty a služby, ale vytváří i společnost samotnou, což Marx nazýval 'praxí'. A tato praxe, neboli lidská společnost vytváří opačnou vazbu člověka, což Marx nazývá 'převrácenou praxí'.

Takže když píše o převzetí výrobních prostředků, tak má na mysli převzetí a vybudování člověka k tomu účelu, aby tento pochopil kdo je a mohl se sám zdokonalit natolik, aby bylo možno dokončit historii. Na konci historie pak takový člověk skutečně pochopí kdo je, že je tvor sociální a pak budeme mít socialistickou (komunistickou) společnost.

Dokonalý komunismus překonává soukromé vlastnictví. Komunismus osvobozuje člověka od nutnosti odtrhnout se od ostatních lidí, k čemuž ho nutí soukromé vlastnictví.

Z toho je vidět, že Marx se nevěnoval ekonomii. Byl to ve skutečnosti nábožensky zaměřený tvor; který chtěl vytvořit náboženství pro všechny lidi, aby nahradilo veškerá současná náboženství a přivedlo člověka zpět k jeho původní, sociální podstatě. Chtěl tím dokončit vývoj člověka. A proto se ptal: „*jak v současné době budujeme člověka?*“

Podle něho je člověk jakýsi zvláštní druh soukromého vlastnictví naší lidské společnosti, organizované na základě soukromého vlastnictví. Proto i všechny naše myšlenky jsou podmíněny soukromým vlastnictvím. V člověku máme zvláštní druh soukromého majetku, ke kterému má pouze buržoázní elitistická třída přístup a tato vytváří lidskou společnost takovým způsobem, aby si tento volný přístup podrželi pro sebe a nikdo jiný by jim ho nemohl převzít.

Marx navrhoval použít takovou ekonomii, která by buržoázní třídě tento přístup zaručovala. Zároveň rád vykořisťovat a utlačovat ostatní lidi, aby se žádným způsobem nemohli tohoto soukromého vlastnictví zmocnit.

K tomu účelu byl vyvinut kapitalismus, který věří, že je ten správný způsob jednání se světem. A další krok mělo být zpracování spodku lidské společnosti, tak zvaný proletariát, aby pochopil, že je utiskován a uvědomil si, že je historickým vykonavatelem změny. To samo je mělo přinutit k revoluci, která by změnila lidskou společnost natolik, že by vznikla rovnoprávnost mezi všemi, neboli socialismus.

Tyto dva názvy, socialismus a rovnoprávnost jsou libovolně zaměnitelné.

Takže ta myšlenka za tím vším je použít zvláštní druh majetku, neboli člověka, který (svou prací, neboli ekonomickou činností?) rozdělí lidskou společnost na ty, kteří jsou majetní, což je buržoázie a na ty, kteří nemají nic a kteří jsou nespokojeni s ideologií, která je udržuje v bídě. A když spodek lidské společnosti pochopí tuto skutečnost, pak se nutně musí vzbouřit a bude se chtít zmocnit výrobních prostředků této formy vlastnictví.

(Po prostudování názorů Karla Marxe musí každý uvažující člověk dojít k názoru, že to byl blázen. Ale ještě větší blázen je ten, kdo se k jeho straně přidal a nic od něho nečetl, takže vůbec neví, s čím zachází. A ten největší blázen je ten, který se k Marxovi přidal, četl ho, chápe ho a souhlasí s ním.)

Kritická rasová teorie

Když zaměníme 'zvláštní druh majetku' za rasové rozdíly, pak dostaneme 'Kritickou rasovou teorii', protože ta patří do stejného rodu, neboli pod Marxismus.

Je to nový název pro starý problém. V r. 1993 napsala Cheryl Harris článek do právnického časopisu harvardské university, který se nazýval 'Bělošství jako majetek' (taky možno přeložit jako 'Bělošství jako vlastnictví'). V článku vysvětlovala, že bělošství, také nazývané 'bílá výsada', představuje druh kulturního majetku. Něco takového nemá podle ní v naší společnosti co dělat, protože potřebujeme rasovou spravedlnost.

Karl Marx byl stejného názoru, když psal v 'Komunistickém manifestu', že: 'komunismus může být popsán v jedné větě: zrušení soukromého majetku'. A to je důvod, proč Kritická rasová teorie volá po zrušení bělošství, protože to je považováno za druh soukromého majetku, za jakýsi druh kapitalismu. Ti, kteří tento majetek vlastní jsou běloši, nebo bělochům blízcí, anebo se jako běloši chovají. I tak málo stačí!

Všichni ostatní jsou barevní a je předpokládáno, že všichni, do posledního z nich jsou utlačováni všeobecným rasismem. Všeobecný rasismus je založen na (pochybném) přesvědčení o bělošské nadřazenosti, která v tomto případě nahrazuje ekonomii a kapitalismus.

Údajně to neznamená, že by byli běloši považováni za nadřazené; znamená to, že běloši mají možnost vládnout lidské společnosti, což by měli zachovat. Podivné!

To všecko je komunistickými složkami využíváno ke stejným účelům, jak již popsáno. Lidé, kteří nejsou běloši jsou propagandou uvědomováni o tom, že jsou tím znevýhodnění, čímž dochází k jejich 'probouzení' a je očekáváno, že se spojí dohromady, vytvoří společenskou třídu, která skrze třídní boj zbaví bílou část lidské společnosti jejich nadřazené úlohy.

K tomu se přidává otroctví

Lidé se pak ptají: „*Co má americký problém s otroctvím co dělat v Evropě? To se na nás nevztahuje. Proč je to tak populární?*“

Současná popularita otroctví nevyplývá z jeho historie. Zde se o otroctví vůbec nejedná. To všecko jsou pouze omluvné výrazy, které jsou používány k zakrytí pravdy, že se opět jedná zase jen o druh soukromého vlastnictví, zvaného ‘bělošství’. (Tak jako vždycky, je to hra se slovíčky, kdy je význam jednotlivých slov měněn a zkreslován. To je běžná strategie disinformační páte kolony globalistických pomahačů.)

Když se mluví o otroctví, i to patří ke snaze vyburcovat rasově odlišné části lidské společnosti a donutit je přijmout ideologii, která tvrdí, že bělošství je druh soukromého majetku a že běloši jsou vládnoucí kultura. Je to snaha popudit všechny nebílé, aby se nad tím pohoršovali, shlukovali se v radikální skupiny a zkoušeli toto změnit tím, že převzou vládu sami.

Už jen kvůli tomu můžeme vidět jak zákeřná a škodlivá je hromadná emigrace barevných do bílých částí země. Tento čistě komunistický plán byl spuštěn právě k tomu účelu, aby se barevní v patřičném množství později shlukli, vzbouřili proti bělochům, zničili je a převzali vládu nad původně bělošským územím.

Takže Kritická rasová teorie vidí všecko, co chce mít a přitom to nemá, jako rasismus a to až do té doby, než to sama vlastní. To stejné ovšem platí o Marxismu, pro něhož je všecko, co chce mít a co ještě nemá ‘buržoázní úpadek’ a to do té doby, než to sám vlastní.

Homosexuální teorie

Homosexuální a všechny další, ‘divné’ teorie jsou to stejné; jsou to opět odrůdy Marxismu. To nadměrné zaneprázdnění se sexem, změnou pohlaví, homosexualitou a podobnými záležitostmi, má v pozadí jednu myšlenku: zavedení normálu.

Homosexuální teorie je založena na tom, že existují určití lidé, kteří určují co je normální a co ne. Tito lidé jsou privilegováni a sami se považují za normální. Jsou heterosexuální, což je též považováno za normální a veškerý jiný pohlavní styk je viděn jako nenormální. Podle nich je normální, když je někdo muž, že se chová jako muž, obléká se jako muž a dělá všecko jako muž. Oproti tomu žena se chová jako žena, krásí se jako žena, a tak dále.

Tím pádem všichni ti, kteří jsou podle tohoto názoru ‘nenormální’ jsou v opozici vůči těm ‘normálním’, čímž opět vytvářejí zvláštní společenskou třídu, která jen čeká na příležitost, aby mohla zahájit třídní boj, když si začnou tyto rozdíly uvědomovat. Propaganda se samozřejmě snadno postará o jejich ‘probuzení’ a máme zde další problém, další hromadnou nespokojenost. Takže to jsou další Marxisté.

Post-koloniální teorie

Díky Frantz Fanonovi, černochovi z Karibských ostrovů, z francouzské kolonie na Martiniku, který byl psychiatr, politický filosof a Marxista, jehož největší obdivovatel byl Jean-Paul Sartre, post-koloniální teorie je další metla, určená hlavně Evropě. Podle této teorie, Západ je utlačovatel, protože má přístup k materiálnímu a kulturnímu bohatství světa a protože jednou rozhodli, že jejich kultura je ta hlavní. A pak zkoušeli kolonizovat zbytek světa a tu svoji kulturu všem vnutit.

Kvůli tomu by se měli všichni utlačovaní domorodci z kolonizovaných zemí spojit dohromady a společně provést 'dekolonizaci'. K tomu účelu musí napřed odstranit veškeré projevy západní kultury. Takže když tito lidé ze zaostalejších částí světa přijdou do Belgie, nebo do Francie, či do Spojených států, tak se prvně pokoušejí novou zemi dekolonizovat. Na příklad, v Británii budou zkoušet 'dekolonizovat' Shakespeara. Budou zkoušet vyhladit každou zmínku o něm, zničit každou jeho sochu, obraz, jeho práci a všechno co je s ním ve spojení.

A opět, je to sice jiný druh, ale stejný rod. A ten rod je Marxismus, což je dnes převládající světový názor, který se – každý jiný marxistický druh po svém – pokouší převzít dohled nad výrobními prostředky, což je člověk, tak nad historií a celou lidskou společností.

Šíření Marxistické teorie

Marx to zkoušel docílit skrze ekonomii; současní Marxisté používají sociálně-kulturní prostředky, s čímž začali někdy ve 1920tých letech a říkají tomu 'Západní Marxismus'.

Když došlo k ruské bolševické revoluci, v r. 1917, svět na tento jev nijak nereagoval. To překvapilo mnohé zaryté Marxisty, kteří s jakýmsi vlivem asi čítali. Pak začal psát Antonio Gramsci, Georg Lukács a psali o třídním uvědomění, které – bohužel – neprobudila ani protikomunistická revoluce v Maďarsku, v r. 1956. To, co psali dalo základ tak zvanému 'Kulturnímu Marxismu', což byl názor, že komunisté musí obsadit kulturní instituce a změnit je zevnitř, protože západní kultura má v sobě něco, co odpuzuje socialismus. To 'něco' bylo nutné odstranit a převést všechny kulturní instituce (včetně školství) na socialistické.

Dnes není radno o Kulturním Marxismu mluvit veřejně. Je to považováno za konspirační teorii a dokonce i za antisemitismus. A když antisemitismus, tak za tím musí být Židé.

Namísto Kulturního Marxismu je ovšem možno použít název Západní Marxismus; je to v podstatě to stejné. Marxismus je něco jako viróza, která se pokaždé přizpůsobí zemi, ve které se nalézá a kterou hodlá infikovat. Tímto způsobem se Marxismus uplatnil v původně feudálních zemích, ale uspěl i v zemědělských oblastech, anebo v Číně.

Frankfurtská škola

Pouze ve skutečných kapitalistických zemích se Marxismus neprosadil, protože Marx neměl ve všem pravdu. Proto se několik příslušníků tak zvané 'Frankfurtské školy' pokoušelo 30 let přijít na důvody, proč se tak stalo a zkoušeli Marxovy původní názory vylepšit. Vznikl z toho nový směr Marxismu, nazývaný 'Kritická teorie'.

Max Horkheimer, který Kritickou teorii vymyslel, o ní říká: „Zjistili jsme, že Marx neměl pravdu v jedné věci: kapitalismus dělníka neokrádá. Naopak, umožňuje mu žít lepší život. Proto jsem přišel s 'Kritickou teorií', protože v tomto případě není možno vytvořit vizi lepší lidské společnosti na podkladě společnosti současné.“

Kritický Marxismus kritizuje vše, co je v současné lidské společnosti kritizovat možno. Naprosto všechno je kritizováno a analyzováno a pochopitelně, na všem jsou nalezeny chyby.

V dobách 2. světové války se Frankfurtská škola přemístila do Ameriky, kde pokračovala ve vyvíjení marxistického viru a dařilo se jim to velmi dobře. Americké školství rádo převzalo profesory z Evropy a pak mohl jeden z nich, Herbert Marcuse v 1960tých letech napsat, že 'kapitalismus doručí vše, co je od něho očekáváno, dá lidem dobrý život, udělá je bohaté,

takže spokojeně žijí.‘ Z toho důvodu nepovažoval pracující třídu za vhodný podklad pro revoluci. Záminka k revoluci musí vyjít odjinud, protože když lidé žijí příliš dobře, nemají důvod reptat.

Proto se Marxisté obrátili na korporace a zkoušeli s nimi navázat přátelské styky, protože někdejší ‘zlí‘ šéfové a majitelé už nebyli nepřátelé, ale stali se naopak použitelnými. Podle Marcuse, pracující třída už není důležitá. Ta energie spočívá v něčem jiném. Ta energie je v menšinových skupinách, ať už jsou to rasové menšiny, sexuální menšiny, feministky, nebo jakékoliv jiné menšiny. Také se zaměřili na kulturu, kterou se snažili okleštit od hodnot, ochudit a vybrakovat a jako prázdnou, nic neříkající abstraktní hodnotu ji předávat lidem.

Poznámka na okraj: z toho důvodu mizí všude umělecky dokonalé sochy a jiné umělecké výtvořky a jsou nahrazovány nevkusnými shluky kamení, nebo železa, šterku, cihel a jiného neestetického, vulgárního materiálu.

Frankfurtští členové se tohoto úkolu zhostili tím způsobem, že postupně převzali všechny výrobní prostředky kulturního průmyslu. Převzali filmový průmysl, převzali knižní produkci a hudbu, převzali všecko ostatní, co je ve spojení s kulturou a s estetikou. A pak nám začali dodávat kulturní produkty naplněné nevhodnými rasovými, pohlavními, genderovými záležitostmi, které – ve spojení s propagandou – vydávali za ‘moderní‘ kulturu.

Dělali si tím z původní kultury, která byla povzbuzující, povznášející a vzdělávací prakticky výsměch. Smáli se nám do očí svými mazaninami na plátně, které jejich šaškové v opilosti vyprodukovali, vysmívali se nám jejich pralesním odříkáváním za doprovodu bubnu, které vydávali za hudbu, dělali si z nás legraci knihami o ničem, filmy, které hanobily všecko slušné a morální a obdivovaly násilí, vulgarity a smilstvo.

Vznik ‘Woke‘

To všecko, ta veškerá snaha o zdegradování lidské společnosti na co nejprimitivnější úroveň nakonec vyústila ve vznik ‘Woke‘, což je opět druh Marxismu; je to Marxismus totožnosti, který v sobě shrnuje skoro všechny ostatní odrůdy Marxismu. Je to systém, který v sobě obsahuje mnoho odlišných druhů toho stejného. Na příklad, LGBTQ je jeden druh, černoši jsou jiný druh, zastánci potratů jsou další druh.

Namísto slova ‘druh‘ je možno použít německé slovo ‘Volk‘, neboli lid. A všechen tento Volk (Folk) dostane po patřičném zpracování společnou totožnost a stanou se z nich aktivisté, což je náhražka za někdejší ‘proletáře‘.

Aktivisté se pak začnou považovat za samostatné národy, jak říká W.E.B. DuBois, který Kritickou rasovou teorii vymyslel. Jsou to národy s jejich vlastními zákony a podmínkami a i s jejich prapory, kterými často ověšují i budovy jiných lidí, takže se chovají jako kolonizátoři. Vyvěšují své prapory na ulicích a všude kde mohou, čímž vystupují jako okupanti, kteří spolu s dalšími okupačními národy zkouší docílit osvobození od západní civilizace.

POKRAČOVÁNÍ

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=OVZPYQS1dFA>